

Виходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
противъ рускихъ сильнъ 0 5-й год. поп. Литер додатокъ
«Бібліотека наїзмамъ, повѣстемъ» виходить по 2 печат ар-
бібліотека 15-го и последнаго дня кожного місяца.
Редакція «Адміністрація» підъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи звертаються лише на попереднє застереженіе
що публікація приймається по цвітѣ б. кр. бѣдь однога
стронки печатаніи, въ рубр. «Надблаане» по 20 кр. а. въ
Редакції неопечатаній вѣльшій бѣдь порта.
Предлату и ксерокопіи приймають: У Львовѣ Адмі-
ністрація «Дѣло». У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-
nachgasse 10; M. Dukes, Klemmengasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рес-
ті Редакція «Кіевской Старини» въ Кіевѣ, поштовій
уряди и «Газети Бюро» В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
басовська ул., д. Ралли 9.

Съ розпочавшимъ-ся IV-тимъ
четверокомъ просимо нашихъ Ви-
Предплатниковъ поспѣшати съ при-
сылкою предлаты а Довжникова
просимо о скору сплату залегостей.

Два справозданія.

Въ вишиніомъ числѣ «Дѣла» подаємо
две дуже цѣкавія справозданія: одно зъ про-
цесу сов. Рожанковскаго противъ комисара
Словицкого, другое зъ выбору посла до сойму
въ Богородчанахъ.

Оба тій справозданія называемо дуже цѣ-
кавими — не безъ причины. Перше, устами
записанихъ свѣдківъ, що бѣльше отхиле-
нія заслону зъ выборовъ до ради державної
въ Золочевѣ, досить уже отхилену недавнімъ
вырокомъ трибуналу державного въ справѣ
жалобы честного селянина-патріота, Кондрата
Захарчука, — вырокомъ, що признавъ 43 го-
лоси вирильшій, даний на гр. Стадницкого, не-
законными отже и неважними. Друге справо-
зданіе поясняє намъ сумний фактъ тяжкого
пораженія кандидата «Русской Рады» о. Алексея
Заклинского при недавнімъ выборѣ посла
до сойму зъ округа Богородчаны-Солотвина.

Только-жъ мѣжъ обома тими фактами, зъ
котрихъ здаємо нынѣ справу, велика-велика
рѣзница! Перший фактъ — то нашъ тріумфъ,
побѣда правды нашої; другій — то соромъ,
що годень выпѣкати румянцѣ на лицахъ кож-
дого щирого патріота руского. При выборахъ
въ Золочевѣ рускій выборцѣ являються зъорга-
нізовано, підъ проводомъ спольного цен-
трального комитету, фалланго патріотівъ,
котру аби побороти, потребно ажъ 43 неза-
конныхъ голосовъ вирильнихъ и такихъ поу-
ченъ п. Словицкого, якій підъ присягою по-
вторивъ въ судѣ ч. начальникъ громади Ур-
лова, а въ Богородчанахъ все отбувався за-
коно (кромѣ дозволеної агітації), та толькі
членъ въ організації, въ патріотівъ; канди-
датъ «Русской Рады» дѣстаетъ на 115 голосовъ
зъ 13 голосовъ, и то 7 зъ своїхъ Бого-
родчанъ, а лиши 6 зъ цѣлыхъ двохъ судовихъ
правъ.

О. А. Заклинский въ своїмъ справоз-
данію головну вину складає на частину духовенства солотвицького и Богородчанського
північного; знає павѣть зъ усть самога старосты імена тихъ священиківъ рускихъ, що
предкладали старосту кандидатуру. И мы въ
тій разъ съ ними мусимо высказати
наше глубоке сожалѣніе надъ такимъ прояв-
леніемъ упадку почуття достоинства національ-
ного у лякихъ священиківъ рускихъ и име-
нами святой Руси откликаемся нынѣ до ихъ
світості и обовязкѣ супротивъ народу.

Але зъ другої сторони мы не можемо
не звернути уваги и на саму организацію вы-
бору та на поступованье самого кандидата,
о. А. Заклинского.

Попередъ всіго приглянемося толькі да-
льшіхъ писанихъ здій Львова, до коми-
тету повѣтowego въ Богородчанахъ. «Русская
Рада» 29 вересня предкладає п. Кулачковско-
го, а п. Б. Дѣдіцкого 30 вересня, чи въ імені
«Русской Рады», чи въ імені якогось
центрального комитету (якого не було!) о. А. Заклинского, а за колька днівъ дѣло нечестне и
навѣть кары гдін.

Дѣрь Дулемба подає ad generalia: Обжа-
лованій, Вацлав Словицкій родомъ въ Ху-
дывець, комисарь старости, числить 43 лѣтъ,
жонатий, батько четверо дѣтей, доси не кара-
ний. Дальше дѣрь Дулемба голословно запере-
чує цѣлу основу акту обжалованія.

Прикладено свѣдка, Семена Юркевича,
відома въ Урлові, дуже поважного чоловіка.
Дѣрь Дулемба предкладає посвѣдченіе воло-
чівського старости, що въ червні с. р. пере-
веденіо противъ Юркевича слѣдство дисципли-
нарне на підставѣ §. 108 устави громадськимъ,
въ наслѣдокъ чого Юркевич виїхъ противъ
Словицкого жалобу о наддужити урядової
власти. Слѣдство въ сїй справѣ встановлено.

Дѣло

Предплата на «Дѣло» для Австроїї: для Россії:
за цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. «Бібліотеки»: съ дод. «Бібліотеки»:
за цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 р.
Для Заграницы, окрімъ Россії:
на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр.
на півъ року . . . 7-50 зр.
на четверть року . . . 3-75 зр.
съ дод. «Бібліотеки»: на саму додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Дѣрь Дулемба выводить зъ того, що въ Юр-
кевичу палає ненависть и вѣдь до Словиц-
кого, а се становить правну перешкоду, щобъ
того свѣдка заприсягнути: кромѣ того свѣдокъ
сей має такожъ підписати противъ выбору
гр. Стадницкого протестъ, въ котрому мѣстят-
ся напади на Словицкого. — Дѣрь Добринський
просить, щобъ свѣдка заприсягнути. Судія рѣ-
шиє заприсягнути его, коли онъ заявивъ, що
не має ніякої злости до Словицкого.

Потомъ Юркевичъ оповѣдає, що 30 мая
зборано въ волочівському старостѣ 80 вѣйтівъ,
що належать до того округа, щобъ имъ дору-
чили легитимацій карты до выборовъ. Ко-
місарь Словицкій сказавъ имъ, що по од-
ному ишли до старосты а познѣше явилися
у него самого. Передъ дверми старосты сто-
явъ на сторожі діорнись, а передъ дверми
комісара «поліцай». Люди дуже товпилися.
До старосты добрається свѣдокъ по три-годин-
німъ жданю, коли вже 50 вѣйтівъ вийшло
буть комісаря. Свѣдокъ вступивъ тамъ, а п. Словицкій сказавъ до него сї слова: «Я знаю,
що ты за одинъ! Памятай, що тутъ розходиться
о выборѣ посла! Правительство поставило зъ
своїхъ сторони гр. Стадницкого, а въ другої
сторони стоять Рожанковскій. Я тобѣ кажу
голосувати на гр. Стадницкого! Най Богъ бор-
онить на Рожанковскому! — бо староство бу-
де то памятати, на громаду потому уважати
и запишіть въ до чорної книги! Рожанковскій
въорогъ Найасенійшого Пана и правитель-
ства!» Словицкій говоривъ такожъ свѣдкові,
що то само заявивъ и другимъ выборцамъ,
а другій вѣйтъ розказували ему, що имъ та-
ку саму рѣчь комісаръ правивъ и дававъ:
«Якъ хто не хоче голосувати, то має право
взять за чубъ!» Дверѣ були отхилені, комі-
сарь говоривъ голосно такъ, що стоячі передъ
дверми могли все добре чути. Сов. Рожанков-
скій пытався потому свѣдка, чи се правда, що
п. Словицкій такъ на него выговорювавъ, а
свѣдокъ потвірдивъ.

Судія: За кимъ вы голосували?
Свѣдокъ: За сов. Рожанковскимъ.
Судія: Для чого?
Свѣдокъ: Бо онъ знає наше положеніе.

Судія: А коли-бъ не було пресія, за
кимъ будь-бъ підшахъ бѣльше повѣтъ?

Свѣдокъ: За Рожанковскимъ, бо то въ
нашіхъ пересвѣдченіяхъ. А такъ бувъ натискъ,
грозьбы, та люди оповѣдали, що ихъ такъ му-
чили, якъ погане першихъ христіянъ.

Свѣдокъ Дмитрій Вацкевичъ, відъ въ
Ивачева, записаний, відказавъ, що 30 мая
приїхавъ до Золочева по легитимацій кар-
ти для себе и священика, пойшовъ впередъ
до старосты, котрый велѣвъ ему якъ выбор-
цю голосувати лишь на гр. Стадницкого и
додає: «Ідѣть теперъ до комісара». Пой-
шовъ прото до п. Словицкого а сї сказавъ
ему: «Голосуйте толькі на Стадницкого, а не
на Рожанковскому, бо то въорогъ противъ
намъ найперший. Памятайте, аби-сте ся три-
мали!» Народъ товпився дуже передъ дверми
комісара, «а навѣть одинъ вѣйтъ дѣстаетъ бѣльше
поляція въ писькъ (въ салі весселості)! Свѣдокъ
звертається до публіки и повторює: «Ta дѣ-
стає! правду вамъ кажу!» Що до нашого
священика, то п. комісаръ казавъ: «Онъ буде
накаже голосувати, але ви, бойте, урядникъ!
трамайте съ нами!»

По переслуханію тихъ двохъ свѣдківъ
дѣрь Добринський вносить отрочити розправу
и завозвати Кухаря и дальшихъ свѣдківъ, по-
именованихъ въ жалобѣ. Дѣрь Дулемба проти-
виться тому и вносить завозити лишь поліцію
на доказъ, що дверѣ въ часі «конферованія» (!)
комісара съ вѣйтами були зачинені.

Судія рѣшиє отрочити розправу и за-
возвати всіхъ свѣдківъ, поименованихъ жа-
лобникомъ и обронцемъ. Такъ отже отбудеся
ще разъ розправа въ тѣмъ дѣлѣ. Довѣдаємося
що не що що є бѣльше цѣкавого про те, якъ
переводилися въ Золочевѣ выбори!

Яко представителя повѣтового комитету выбор-
чого въ Богородчанахъ, одержали мы съ просль-
бою о умѣщенье въ «Дѣло» конії слѣдуючого
его справодаванія обществу «Русской Рады» у
Львовѣ, (въ котрому мы въ конечности опу-
стили толькі деякія імена и личній рефлексії
автора):

Выборъ посла до сойму краевого дні 27 л.
жовтня с. р. въ повѣтѣ Богородчаны-Солотвина
випавъ для Русинівъ дуже сумно. Ц. к. старо-
ста Богородчанській п. Корній Штраусъ дѣстаетъ

на 115 голосуючихъ 102 голоси, а кандидатъ
руського повѣтового комитету выборчого и «Рус-
ской Рады» дѣстаетъ 13 голосовъ, а то 12 голо-
совъ бѣдь селянъ а 1 голосъ бѣдь себе самого.

Будучи кандидатомъ и разомъ представителемъ
повѣтового выборчого комитету, обовзаний
я, яко кандидатъ, а яко представитель коми-
тету, подати «Русской Радѣ» точне спровозданье
зъ цѣлого сумного факту.

A. Исторія дѣяльності комитету повѣтового.

1. Позаякъ солотвицькій скарбъ, хотій на
него рукої народъ працює, при кожніхъ выбо-
рахъ держать съ ц. к. старостою, Поляками и
жидами и черезъ своїхъ урядниківъ, лѣсничихъ
и побережниківъ дуже шкодити Русинамъ,
для того заразъ по розписанню выбору комітетъ по-
вѣтового випавъ письмо до властителя того
скарбу, бар. Лебига у Вѣднѣ, стъ прошльою, щобъ
директоръ скарбу солотвицького и его служба,
заховувалися коли вже не прихильно Русинамъ,
то бодай безсторонно, якъ то чинить скарбъ бо-
городчанській. Чи, и що зробивъ въ тѣмъ дѣлѣ
бар. Лебигъ, намъ незвѣстно, фактъ однакъ
єсть, що урядники его въ Солотвінѣ, а именно
лѣсничій Шмідъ зъ Русинівъ и Едуардъ Чупникъ
зъ Лабінки, далися на выборцѣвъ вибрали и ду-
же шкодили рускому кандидатові.

2. Потомъ наступивъ листъ делегата «Рус-
ской Рады» п. Б. Дѣдіцкого до дек. Богород-
чанського о. Пачовського зъ д. 30 вересня 1885
р. захвалиючий и пріоруруючий кандидатуру о.
Алексея Заклинського.

3. Дальше слѣдувавъ листъ п. Б. Дѣдіц-
кого зъ дні 5 жовтня 1885 съ запитаньемъ, що зро-
блено въ дѣлѣ выбору посла и съ предложеніемъ
на кандидата о. Дениса Кулачковскаго.

4. Дальше слѣдувавъ листъ п. Б. Дѣдіц-
кого зъ дні 5 жовтня 1885 съ прошльою до о. Заклинського, аби бѣдь свою кандидатуру отсту-
пивъ а перенесъ ей на о. Александра І-
скрицького, адвоката въ Слоної, котрый підъ
дуже добрыми уловіями кандидатуру свою жерт-
увавъ, щобъ въсіми силами старовіа перевез-
сти его выбору.

5. Въ наслѣдокъ того листу отбулося на
вѣзванье комітету дні 9 жовтня 1885 зборанье
священиківъ солотвицькіхъ, на котрому о. Зак-
линський и о. дек. Пачовський припороучали
зборано вибрали одного зъ помежі трохъ канди-
датовъ въ тікъ юсильно поцирати. При тѣмъ
заявивъ о. Заклинський, що въ корпote одного зъ
тихъ кандидатовъ бѣдь бѣдь своя кандидатури
охочо отступає и тікъ кандидата всеоюльно
поцирати буде. По довгій розправѣ зборане
ухвалило одноголосно, що въ виду кандидатури
ц. к. старости нѣ одинъ зъ чужихъ кандидатовъ
не зможе удержати, отже кандидатомъ мусить
бути о. А. Заклинській; хотій може й не пе-
рейде, то при его знакомості и довѣрію въ повѣтъ,
бодай значе число голосовъ дѣстаете, и тѣмъ чи-
номъ честь руского народу хоче по часті під-
держити, и одноголосно залишили, що будуть его
кандидатуру юсильно поцирати.

6. О тѣй ухваливъ священиківъ солотвицькіхъ
въ зг҃одѣ съ священиками Богородчанськими

Лукомича, приближалася. На пандидата устроили ажиотаж из-за избрания нашего поэта Биссаканского на старосту.

За русской стороны заявлено дважды часть по-результатам и решением о пандидате.

По смерти пандидата посыпал в поддержку пандидатуру него гражданского начальника Осипова Барабаша, который тоже от звания послали пандидатом в листе 9 голосами отказа.

Але по разрешению генерального выборщика отказало мнение. Давно же изменили мнение делегата "Русской Рады" из Львова, который изменил центральный комитет (Прим. Ред. Комитет центральный, т. г. представитель выборщиков до разъединения, не участвует). Делегаты "Русской Рады", и Богдан Дильский, жалуются на то, что изменили мнение из имени своего товарища) заявляют, что центр. комитет отступив от кандидатуры заявления, в жалобе своей для оправдания избрали сына русских (Прим. Ред. Всего заявления отмечено: "уважаемый") послать представить пандидатом мужа антигентского и узного.

На заседании наше сему делегатам, что на заседании заседания пана Ильинского, директора русской гимназии в Львове, заявил себе же делегат, что п. директоръ зд. Львова на заседании до звания пана из той земли старшой, аль из молодшой партии Русиновъ, и предложилъ памъ до выбору трехъ пандидатовъ, именно п. Димитрию Кулаковскому, бывшему посыпале разъединения, п. Алексею Искрицкому, адвоката из Синицы, и моне Алексею Заклинскому.

Въ наследника своего поручено, въ порозумѣю-ю со священниками нашего судового поэта, за-просить комитета священниковъ золотинского поэтического суда до Радиць на заседанье для 9 с. я. и предложить имъ до выбору одного изъ трехъ пандидатовъ.

Священники изъ Солотвины, между ко-трьими находились и пандидатъ памъ бывшій де-ланъ о. Галиновскій, высказали передовѣтъ свое мнѣніе, что супротивъ кандидатуры пана старо-сты жаденъ изъ представленныхъ пандидатовъ не удовлетворяетъ, хиба, никакъ бы п. староста, увѣгда-ющіи большинство рускую изъ поэта, изъ-за "изранилої Swoj" (здесь мало бути: ея сюжетъ величайшіи, т. е. изранилої юноши-бої. — Ред.) зробитъ уступку Русинамъ и аре-чюю пандидатуру въ користь одного изъ трехъ вымѣненныхъ.

Щобы по желанию центрального комитету (?) руской пандидатъ бути поставленъ, рѣшило со-бираючи священниковъ одноголосно, поставить мою пандидатуру, а то по причинѣ, що на слу-чай неудовлетворенія п. старости, чужій, незнако-мый жителю тутешній пандидатъ зоветь бы изъ перешлють, а я, маючи ако бывшій посолъ знакомості въ землѣ въ поэта, бодай яку таку частину голосовъ одержати можу и тымъ спо-собомъ збережу бодай въ части честь переважно руского поэта.

Вернувшись изъ этого збора въ Солотвины, священство нашего поэта подняло то мнѣніе, и рѣшили духовенство изъ Солотвины и изъ выборчихъ комитетовъ поэтического предложилъ охвалу центральному комитету, который, яко посыпале прилага въ бѣсѣ, принялъ ту охвалу и мою пандидатуру потвердилъ.

Се есть вѣрный образъ первообраза и рѣ-шена о рускому пандидату изъ нашимъ поэтомъ. Илучу за мнѣніемъ и ухажию священни-коѣъ нашихъ судовыхъ поэтовъ, относящуюся именемъ комитету до Вл. п. старости изъ "zslachetnoї Swoj" чи бы не звались въ "zslachetnoї Swoj" отступитъ отъ пандидатуры въ користь на-шихъ въ центральномъ комитетомъ посыпано-мюи пандидатуру, полагаючи въ той просьбѣ на-мѣдуочемъ:

а) Выборчий поэты Богородчаны-Солотвины часлитъ памъ найбѣльшої политичкої (?) кон-сервативої около 40.000 жителейъ, зъ которыемъ дѣять частей суть Русинамъ, а около 5000 душъ народности польской, ческой, іамецкой и исподѣ-намъ мѣдзевого. Быть прото оправданіемъ жаде-намъ Русинамъ, чтобы себѣ поэту заступать по-соль рускій, а то тымъ больше, що вже черезъ 9 лѣтъ заступитъ его звание послали выше посыпано-ци п. староста.

б) Правыборы вымѣни користю для п. ста-росты, именно выбрано кромѣ варництвъ ура-дничкъ, жілье, вѣйтъ и частину селянъ. Урядники будуть голосовати на п. старосту зъ земли обознану, вѣйти и частину селянъ то въ близину передъ властю, то для позыканіи ласки, а жілье, яко жілье, подуть завѣтъ за скло-но.

в) Але посыпано буде для п. старости доси-небувала обстановка, що при тутешніхъ пра-выхъ зборахъ въ загаль, а именно по мѣстохахъ, дуже мало участія взяли жители християнської. Въ Солотвины, кромѣ бурнотра, вышли выборщики сама жілье; въ Богородчанахъ явилось до правыборовъ лиши двохъ або трехъ жільщанъ християнськихъ, а прочѣ были жілье въ коли-кохъ урядниківъ и выбрали выборщиками 5 урядниківъ въ 4 жільи. Зъ рускими жільщанъ не выбрано ий одногъ и посыпано изъ нашего поэтического де-ланъ. Въ Лысце що сумнѣніе вышли правы-боры, бо тымъ на диво самому п. к. выборчому комисареву, не отступути до выборовъ и одѣти християнської правыборовъ, а изъ богато жи-дѣть не звало участія въ выборахъ и лиши 30 жільщанъ отдали своїхъ голосовъ на громадского на-чальника и четырехъ жільи.

г) Але найсумнѣнію есть та обстановка, що рускій священникъ, который становивъ найбѣль-шую часть християнській въ поэта, не далъ вы-брать выборщиками и изъ п. старостою не прѣйтъ въ кмѣну коризнѣ.

д) Але і тѣлько священникъ, который да-лико избрали на выборцівъ, але тѣлько нагрітому званию не зможуть голосувати на п. старосту, а за тимъ обѣдъ и богато земель.

Та вѣтъ обозначиша не зможуть вимінута на п. старосту ученюю, а то тымъ менше, що Вл. п. староста свою справедливостю, гуманістю и благородистю зменши собѣ до звірівъ и честь звѣтъ жителю въ священникъ зъ по-эту, котому то до звірівъ генеральши выборы зробити величайшій ущербъ.

По сихъ отже причинахъ просимо Вл. п. старосту, на для мене (бо я се пасольство не зваж), а для Русиновъ всего поїту и для цієї Гуси зробити ее услуготво призначеніе на тую половину землемої наданції, черезъ що до звірівъ и поважаніе наше для Вл. п. старосты укріпится що більше.

Въ єдини прошу именемъ комитету "пожро-когніє" не зважити памъ огою просбу во зв., понеже лишь "пісоганіоне" застави памъ до W go Pana Starosty powodowa i смила памъ до тѣже".

Именемъ комитету выборчого.

Богородчаны, дни 24 жовтня 1885 р.

Aleksy Zaklinski, ргеводніцаю.

11. Ц. к. староста приславъ дни 25 жовтня о. Заклинскому таку отповѣдь:

"Wieleszny Kniezje Dobrodzieje!"⁴

"Я зовсімъ не намѣривъ кандидувати и не намѣривъ піакому отъ новою кандидатурою. Лиши захочений въ прошений интелигенцію рускою и польскою и перенаженою частиною рускихъ жите-лів тутешніого поїту, рѣшився и принять мандатъ на случай, коли бъ мене выбрано.

Понеже на виразне жалобы выборцівъ я заявивъ рѣшчу, що выборъ прійму, то я годъ менъ памъ вітутупити, тымъ менше, що "ка ро-вояжъ Dobrodzieje" трохи за піако прійшовъ "з-аюють Žadaniemъ". До того мушу додати, що и рускій священникъ та Богородчанського яко и Солотвиної судового поїту захочували мене и замовили, щоби я выбиръ принять, бо они сею не протягали и та кандидатура буде боль-шою пріятною.

Долучаю мое высокое поважаніе

Штрассеръ.

12. По выборахъ п. староста въ разговорѣ съ начальникомъ громадскимъ Старыхъ Богородчанъ Алексеемъ Барабашемъ, подавъ павѣтъ име-на тихъ священниковъ рускихъ, що лично захоч-ували его до кандидатства.

Б. Выборъ дни 27 жовтня 1885.

Впр. о. дек. Пачковскій передъ выборомъ от-правивъ въ церкви службу Б. для выборцівъ о призывае помочи о. Духа. Але лише колькохъ выборцівъ явилось въ церкви, а прочѣ блукали по улицахъ та корицяхъ, де яхъ оброблювано за п. старостою. Зъ священниками, кроме о. Пачковскаго, не явився въ одинъ. О годъ 10 почався актъ выбору. Коли отароста, яко правит. комисаръ, візвавъ выборцівъ выбрать четырехъ член-овъ комісії и отчитувати ихъ піако громаду, то вже все було підготовлено урядниками ста-ростства и жидами. Выбрано до комісії 2 лѣкарівъ въ Богородчанъ и Солотвины, судю нов. въ Богородчанъ въ бѣтъ въ Манавы. На о. Заклинскому упало лиши 25 голосовъ отъ самихъ лиши селянъ. По выборѣ четырехъ член-овъ комісії бѣтъ выборцівъ наступивъ выборъ трехъ член-овъ п. старосты, яко правит. комисаръ; той упро-сивъ до комісії насампередъ о. Заклинскому, а потому о. пароха брманського въ Лысце и одго-выбору за солотвиної судового поїту.

Почалося голосуванье. Шість член-овъ комісії отдали голосъ на п. старосту, а лишь о. Заклинскій, не знаючи, яко доля его чекає, го-losувавъ самъ на себе. Голосовано піако громада. Всі голоси падали на старосту, а лиши 6 выбирцівъ изъ Старыхъ Богородчанъ (Ів. Паділовъ, Ал. Барабашъ, Вао. Момотъ, Ник. Клю-ничакъ, Ів. Гадуевъ и Мих. Костевъ), 2 зъ Нево-чини (Говеръ и Николайовъ), 1 зъ Чука-ївки (Гр. Пилипъ), 2 зъ Дрогомирчанъ (Пав. Лучка в Григ. Гробельный) и зъ Стебникъ (Остев. Конюшъ) разомъ 12 выборцівъ дали голосомъ на о. Ал. Заклинскому.... Заплачъ бѣдна Руе над-невѣрными сынами Твориць, передай тое сумное событие Исторіи и умерай!

Старі Богородчаны дни 5 л. листопада 1885.

Алексей Заклинскій,
предсѣдатель комитету выборчого.

Загальний збіръ товариства "Шкіль-на Помбѣ"

втвр. дни 16 л. вересня 1885. Выбрано пред-сѣдателемъ збору о. Амвросія Полянського, а се-кругомъ Мих. Бандуровича. Справа зданье за-рѣбъ 1885 предложивъ и отчитавъ секретарь п. Іосифъ Танчиковскій въ такожъ виказавъ дохѣдъ и розрѣдъ за той-же рѣкъ.

Зъ причинами, що кругъ дѣланя "Шкільної Помбѣ" розшарено и на кляси съ рускими язы-комъ викладовими при школѣ п. Пірамовиць, тожъ. Выбѣдъ огарався всіми способами збира-ти яко бѣльшою грошою. Надруковано картки касові, запрошено до вітуплення въ члены, гра-моты членъвські, статутъ въ поквитованії, которыхъ розмѣнливъ, яко и організацію товариства за-нимали члены Выбѣду: о. Полянський и п. Ром. Заклинскій, що ихъ немаю труду коштувати. — Членъ вывѣду п. Р. Заклинскому впровадивъ въ касоводствѣ для лѣншого перегляду картки касової и описаніемъ на нихъ всіхъ член-овъ товариства зробивъ не малу прилогу товариству.

Доходовъ надавчайнихъ було въ рѣбъ 1885:

1) Сеймова залогома	150— зр.
2) За представленія театрального днія	49-45
11 падівства 1884	27-14
3) Добровольчихъ датівъ	100—
4) Галицька шадница дала	20—
5) Товариство "Просвѣта" для уч-	
ніківъ школи п. Пірамовиць	
П. Володимиръ Підлящець, заявивъ, що	
его отецъ умираючи призначивъ устно 100 зр. з-	
вартоу "Шкільна Помбѣ". Гроші та суть у	
брати п. Володимира Підлящець.	
Всі о. Іоанъ Коростельський, нархъ въ Гру-	
шевъ, деканъ монархії, дарувавъ на фондъ	
зелійний товариству книжочку "Рольничо-кред.	
Заведенія" на 17 зр. 88 кр. Гроші та уміщаній	
Галицької шадниці.	
Касієръ п. Р. Заклинскому предложивъ Заг-	
альному зборови справа здань касове:	
Доходу було въ рѣбъ 1884	294-38 зр.
" " " 1883	254-54
" " " 1882	238-95
Зъ перенесенія въ року 1884	172-55
Приходъ въ рѣбъ 1885	756-97
Всего доходу було	929-52
Всіхъ розходовъ було	778-78
До перенесенія въ р. 1886 остатъ	150-74

Розходъ 1885.	
За приборы школы до обохъ школъ	
заплачено	100-93 зр.
Роздано 120 паръ чоботъ, 1 пара по	
1 до 2 зр.	191-50
Роздано 47 плащиковъ для дѣвчатъ а	
54 бундъ для хлоццівъ	313-80
Роздано 51 гимнастичнихъ убранъ для	
хлоццівъ	61—
Роздано для дѣвчатъ сукенокъ за	52-84
Марки и коверты	15-59
Друкорти	31-05
Услуга, стемпль, печатка	12-54
Разомъ	778-78
Членовъ було въ 1885 рѣбъ	186
" " " 1884	78
" " " 1883	62
" " " 1882	76

До комісії контролюванихъ выбрано п. Ст. Лапаша и Вар. Старецкого. Комісія удѣлила видѣ-дови абсолюторю. При голосуваніи картками до нового Видѣлу вибѣли: о. А. Полянський, пп. Григ. Врешчонъ,

собъ заманифестувати и отобрать болгарскому князеви свои почести, або хиба нема згоды мѣжъ згаданими державами, коли се не наступитъ. И дѣйстно, доин нема що и слѣду, щобъ такъ Австро-іакъ в Нѣмеччинѣ заявилъ якъ небудь охоту выступити въ подобнѣйшемъ способѣ противъ князя болгарскаго; Россія отже и си царь стоять въ сїи оправѣ поки-то особнякомъ и о сколько можна предвидѣти, будуть нимъ и стояти. Що могло царя спонукати до такого выступления противъ этого свояка и колишнаго любимца Россіи? На сїи пытанье трудно дати отвѣтъ, бо причины такъ очевидно не говоются явно; можна ихъ догадувати лишь въ ходу цѣлой оправы и поодинокихъ вѣстей, подаваемыхъ газетами. Читатель нашъ пригадають себѣ, что заразъ въ самомъ початку, коли лишь оправа ополучена Вохдніомъ Румеліи съ Болгарію отанула на порядку дневнѣйшемъ, правительство россійское заявило отверто, що отъличе своихъ офицеровъ въ Болгаріи; въ сѣль за тымъ пшло оттакъ и дѣйстие откликалось. Познѣше доносили газеты, що Россія зажадає на конференціи дегранізациіи князя болгарскаго; по сїихъ вѣстяхъ наступивъ фактъ, о котрѣмъ якъ разъ пишемо. Видно отже, що межъ Россіею въ Болгарію было уже певне напруженіе отъ самого початку румелійской ворохобѣ, але для чого оно отбилося головно на кн. Александре? Дѣй була до сего головно причина: впливъ Англіи и нехоча самога князя и его краю до Россії. Доперва теперъ зачинається позови показувати, що Англія має въ Болгарії значный впливъ и чи бодай не за си захочото выбула ворохобна въ Румелії. Англія була за сполученіемъ Румелії съ Болгарію и тревога про той що до теперъ. Лордъ Сальсбери давъ вправдѣ інструкцію англійскому амбасадору въ Константинополі того ро-да, щобъ онъ голосувавъ такожъ за status quo, але лиши тогдъ, коли бы въ держави на то згодилися, але на дегранізацию кн. Александра, або воробіе заведеніе давнога порядку бѣнъ не смѣ згодитися ідти іншими уловіями. Самъ лордъ Сальсбери есть той гадки, що сполученіе обохъ Болгарій було бы найлѣпшимъ розвязаньемъ болгарскога пытана. Въ сихъ поглядахъ попирають Англію такожъ Францію и Італію. Болгарія отже и ея князь пойшли, здѣсь, за радою Англії, безъ вѣдомості Россії и не оглядуючись на ню, що въ давній покровителій мусульманъ викликати не въведено. Що Болгарія ишла за радою Англії, доказують такожъ и тымъ, що агентъ англійскій єздивъ всходи ст. княземъ, дораджувавши ему, а навѣтъ якъ кажуть мавъ приготовлювати якісь позакулисовій махинації. Друга причина, т. є нехоча самога Болгарію до Россії земля въ тѣмъ, що такъ сама Болгаре якъ и головно кн. Александръ покинули свои симпатіи до Россії, а отанула по сторонѣ захдніомъ Европы. Хочъ и якъ се рѣчъ природна, то мусульмана цѣлу Россію прасти дуже неспрѣтно; недавній любимецъ єї покидає єї! Звѣстна рѣчъ, що Россія въ могла зъскати собъ широку симпатію у Болгарії, бо въдвигавши вхъ робила то лишь въ вилюнѣмъ интересѣ а въ своїй славянській любови дивилась лишь на власну користь. Люде, що привели зъ Россії до Болгарії, уважали тутъ себе панами и хотіли верховодити на вѣтъ надъ вибраннымъ княземъ, котрый хочъ въ роду Нѣмець скоро перенався ідеями ового народу, не мѣгъ погодитися съ россійскимъ славянофильствомъ. Зъ бѣтъ то въ пішло, що Катковъ ставъ наразъ дуже сильно нападати на кн. Александра и дурорати ему тымъ, що будто онъ въ сїблїцѣ овога паганістами въкликає ворохобно. Россійскій паганісты мѣрять звѣтно все свою мѣрою и въ кождомъ свободнѣйшомъ руку якого небудь народу, добавляють заразъ такихъ же самихъ інглістовъ якъ у себе дома. Въ Софії появилася „Самозахиста“, котра не схралася кинути Россії правду въ очи. Князь приказавъ заразъ застановити выдавництво, але се вже нѣчого не може; судьба єї була въ Россії вже порешена. Коли же бѣнъ, уважаючи себе паномъ въ краю, мавъ россійскихъ офіцеровъ, що побирали плату въ болгарскихъ грошахъ, назвати по ихъ бѣлаканю вѣткачами, обуреніе въ Россії дойшло же до найвишого степеня. Говорятъ, що при чину выкликунія князя въ россійскій армії мотивовано въ мѣрдайнѣхъ кругахъ тымъ, що „вреношонер“ не може бути членомъ россійскої армії. Такъ то понизила кн. Александръ та сама рука, що не давно єї була възвигнула.

Що жъ зъскала Россія черезъ таке выкликуніе кн. Александра зъ овоси армії? Въ першому рядѣ то, що не допустить черезъ то до обстою унії Румеліи съ Болгарію, бо кн. Александръ не буде мѣгъ зостати губернаторомъ Румелії. Тымъ опособомъ status quo буде мѣгъ бути привернений, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чи однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и впливъ Австро-іакъ въ сїихъ державахъ. Чину, що однакожъ такій ходъ рѣчъ оправдається, може показатися донерва въ будучності. „Новій“ допускає сполученіе обохъ Болгарій, але підъ условіемъ, що Батенбергъ заботити зо-востъ выкликуній. Хто-бы однакожъ мавъ прійти на мѣсце кн. Александра, о той ходять доси якщо була привернена, а тогдъ отпаде яка може ослабнити и вплив

